

Mynd: Kalmar

»Ung í arbeiði« endurbyggja gamla brúgv

Leggja aftur træbrúgv um Sandá

Í seinastu viku fóru nøkur "ung í arbeiði" at grava omanav gomlu brúnni um Sandá, miðskeiðis millum verandi brúgv og Spinnarfið.

Tey ungu fóru varliga til verka. Tey hava grivið bøk- kar omanav brúnni og undir hómast vøkur steinseting.

Gamla træbrúgvinn um

Sandá var í tveimum. Mið- skeiðis í ánni eru ein stein- pallur laðaður og við áar- bakkan hvørjumegin er ei- sini ein steinpallur. Bjálkar verða nú lagdir millum pall- amar og síðan verður timb- urdekk lagt í.

– Maðurin sum keypti Argir, Andreas Mortanson lat brúnna gera fyri egna

rokning. Hann royndi at fáa figging frá amtinum, men tað eydnaðist ikki, sigur Gunnar Hoydal, býararki- tektur.

– Hendan brúgv fekk stóran týðning fyri argja- fólk og eisini fyri bygdirnar fyri vestan, Kirkjubø og Velbastað. Mjólklutning- urin gekk eftir hesi brúgv.

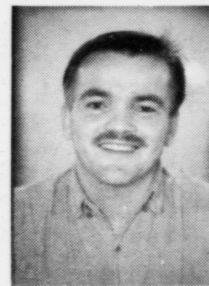
Ross hava gingið eftir brúnni, men hon er ikki roknað til rossavognar, sigur hann.

Brúgvaaarbeiði í Sandá er ein staðfesting av kom- munusamanleggingini.

jústinus

Vikan íð íð

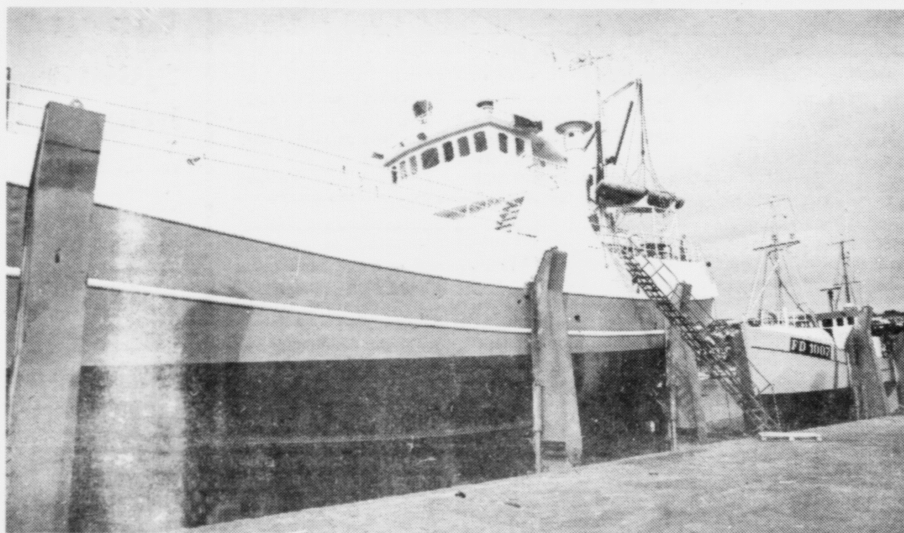
Jústinus
Eidesgaard,
skrivar

Seinasta vika byrjaði eitt sindur øvugt fyri teir allarflestu føroyingarnar. Sunnunáttina fingi vit tíman aftur, ið vit lótu frá okkum Pál- masunnudag í vár. Klokkan varð flutt ein tíma aftur og hetta völdi mongum høvuðbrýggj. Mong ilskaðust inná á truplu spurningarnar. eitt nú: byrjaðu vit nú dagin ein tíma fyrr ella seinni? Skymdi fyrr nú enn tá vit høvdu sum- martið? Onnur ilskaðust, tí tey hildu at mynd- ugleikarnir pilkaði við náttúruna og innaru klokkan, sum liggur fjald í okkum øllum. Fólk gremja seg enn um at tey eru troytt og svøvnlagið er órógvad av hesum ólukkum tíma. Í skrivandi stund, nú níggju dagar áttaná at vit fingi vetrartíð, hava fleiri framvegis ikki klár- að at stilla innaru klokkan eftir vetrartíðini. Tey flestu munnu tó vera samd um, at skipanin við summartíð er ein frálík skipan. Ljósu tíð- ina um summarið skunda vit okkum at taka ímóti nýggja degnum við at flyta tíðina ein tíma fram. Myrku tíðina drála vit við at taka í móti degnum. Vit flyta klokkan aftur fyri at fáa sum mest við av tí ljósa í arbeiðsdegnum og ikki móti kvöldi. Høvdu vit summartíð og tað lýsti klokkan níggju, so lýsir tað klokkan átta við vetrartíð.

»ESTONIA« og »TITANIC« verða nøvn, sum komandi ættarlið á okkara leiðum fara at tosa um, tá skipavanlukkur verða umrøddar. Síðan tíðindini spurdu týsdagin, at ferjan Estonia var koppað í Eystrasalti, hevur hend- ingin merkt gerandisdagin hjá føroyingum. Fyri føroyingar hava skipabrot eitt serligt pláss í hugaheiminum. Sum siglandi tjóð hava tær allarflestu familjur í Føroyum mist onkran á sjónum, antin við skipi, ella av óhappi inni við land. Vit eiga ein heilan dag í árinum, sum vit hava vígt til teir sum ikki bóru boð í bý. 1. november er »Alla halgunna dagur« og lógið skal vera um tey yvir 1000 deyðu av »Estoniu« og tey ið eftir sita, ikki fáa ein heitan tanka hendan dagin. Nú verður tosað aftur og fram um hví ólukkan hendi. Tey sum doyðu av »Estoniu« síggja vit ongantíð aftur livandi millum okkum, men fyri komandi ferðafólk á sjónum, má »Estonia« vanlukkan slóða fyri at tryggin økist. Við øllum tøkni og bjargingarút- gerð mennsikjan ræður yvir í dag, eiga vit at sleppa undan skipabrotum í »Titanic« klass- anum.

Nú nærkast skurðfjöllini. Teir fyrstu hava longu verið á fjalli og alt røkist fyri at skurður- in verður góður í ár. Hóast kreppuna, so hevur vagnast væl á landi. Terrin var góður í summar, fólk settu met í at hoyggja skjótt og veltarnar standa á tremur við eplum. Tiggju fold er ikki óvanligt. Prátið á bygd snýr seg í dag um eplir og vekt og um vánaligan kjøtpris. At fáa landbúnaðin í Føroyum at bera seg við verandi skipan er heilt ómøguligt. So kunnu vit reypa um vekt sum vit vera vilja. Føroyingar fáa alt ov lítið burturúr seyðinum. Orsøkin er einföld, vit eru ov grammir, vit hava ov nógvan seyð í høgunum og uttan kraftfóður fingi vit bara pínigar undan. Á heysti 1992 stóð eg og prá- taði við ein bónda á einum sláturvirkinum í Húsavík á Norðurlandinum í Íslandi. Hann átti 550 áseyðir og undan teimum hetta árið vóru 1110 lomb. Miðalvektin var 32 pund. Slíkan skurð fáa føroyingar ikki, fyrr enn teir skera skipanina niður í helvt, leggja seg eftir at sleppa undan tvílembum og nýta tvílembu- brundar burturav.

Mynd: Kalmar

Morgunstjørnan gjørdist eitt nýtt skip:

Fingið brúnna frá Kirkjasteini

Morgunstjørnan hevur seinastu tíðina ligið við skipasmíðjuna í Havn og fingið nýggja brúgv. Nú er arbeiði um at vera liðugt og hesin línubátur er ikki til at kenna aftur.

Reiðarið hjá Morgun- stjørnuni hevur keypt

brúnna á Kyrjasteini og hendan stendur nú prýðulig á Morgunstjørnuni. Kyrja- steinur er lagdur, fugl- firdingar hava keypt hann aftur og hann skal nú nýtast sum sjósavn.

Undir brúnni á Morgun- stjørnuni er settur ein

stabiliseringstangi. Hesin skal syrgja fyri, at skipið rullar minni. Nýggju línubátarnir í dag hava allar stabiliseringstanga. Morgun- stjørnar fær eisini ein eykavinning av tunganum. Hann lyftir brúnna upp og útsýnið er sostatt betri at

leita eftir boyum og at sleppa undan keðiligum skvampum.

Morgunstjørnan er fyrr- vernadi Porkeningur og hoyrir nú heima á Eiði. Skipið er bygt í 1961 á Tórs- havnar Skipasmíðju.

jústinus